

БЕЛАРУСКАЯ**KRYNICA****TYDNIOWAJA SIALANSKAJA HAZETA**Adres Redakcyi i Adm.: Wilnia, Połackaja 4—10.
Redakcyja adčyniena ad 9 h. ran. da 7 h. wieč.„Biełaruskaja Krynica“ kaštuje: na hod 8 zł.;
na paŭhoda 4 zł., na 3 mies. 2 zł., na 1 mies. 1 zł.**Жыццё і тактычная пражрама
B. Ch. D.**

Biełaruski narod pierażywaje trudnyja časy. Šukajučy vychadu z swajho trudnaha pałažeńnia naš Narod u praciahu apošnich hadoŭ kidajecca ŭ roznyja baki.

Na ŭschod ad niamiecka-rasiejskaha frontu pry wybarach u Rasiejski Ustanoučy Zbor (Учредительное Собрание) biełarusy addawali swaje hałasny na kamunistych. Z adnej Mienskaj hub. prajšło kamunistyčnych pasłoŭ bolej dziesiatka. Sialanie wieryli bałšawikom, spadziajučysia ad ich ziamli... i palohki.

A na hety bok frontu pierad wybarami u 1922 hodzie naša sialanstwa pawaliła za „Wyzwaleńniem“, a na Paleśsi za P. P. S. Wybary pakazali, što hetyja partyi ŭ našym krai mieli wialikaje značeńnie.

Što-ž ciapier?

Ciapier na toj bok hranicy sialanie da kamunistych adnosiacca krytyčna, a na hety bok sialanie kidajuć abo i saŭsim užo kinuli i „Wyzwaleńnie“ i P.P.S.

Na toj bok hranicy bałšawicki reżym nie dazwalaje sialanstwu šukać vychadu z trudnaha pałažeńnia. Tam wiernyja „šukańni“ wielmi sroha karajucca. Tutaka „šukańnie“ wychadaŭ možna. Sialanstwa (praŭda nia ŭsio) znachodzić wychad u... Biel. Sial.-Rabotnickaj Hramadzie.

Hetaje šukańnie vychadu pchaje tudy ŭsich chto čujecca pakryŭdžanym i niezdaŭolenym z жыцця. Iduć tudy daŭniejšaje rasiejskaje čynawienstwa, iduć niekatoryja wučyciali, idzie časć sialanskaj paŭintelihiencyi, a za imi jdzie narodnaja masa...

Idzie jana spadziajučysia lepšaj doli. Ale što budzie, kali jana hetaj doli nie zdabudzie?

Užo ciapier na wioscy adzywajucca hałasny, što ŭsia rabota i ŭsie zachauy ničoha nia warty, što naprasny ŭsie arhanizacyi i ŭsie wybary, što dola našaha brata jakaja była takaja i budzie...

Hetak pačynajuć hawaryć usiudy, hetak haworać i ŭ „Hramadzie“.

A što budzie dalej, kali „Hramada“ zapraŭdy prawiadzieć u Sojm bolšuju časć pasłoŭ z našaha kraju i ŭ rezultacie ničoha nia daść?... Kudy tady masy pojduć? Wot pytańnie, jakoje pawinny pastawić nia tolki „Hramadaŭcy“, ale i ŭsie biełaruskija dziejačy.

Kali ciapier šyrycca anarchija i ludzi bieznadziejna machajuć rukoju na ŭsiu pracu, to što budzie tahdy? Ci narod wydziarżyć daŭžejšaje zmahańnie?

A što zmahańnie budzie daŭžejšym, ab hetym hawaryć niama patreby. Polšč uzmacawaŭšysia ŭ swaim nutry na wajsrowaj dyktatury Piłsudskaha praciahwaje ruku da zhody i supracouńnictwa z Niamieččynaj i Rasiejaj.

Dyk na niejkuju „źmienu“ ŭ sučasnych pałityčnych adnosinach spadziawacca niamas što.

Z druhoha boku koždy hramatny dziejač wiedaje, što narodnaja masa doŭhaha i ŭpartaha zmahańnia nikoli nie pieraniasie. Narod—heta masa, jakaja lacić u tym kirunku, kudy jaje pchnuć. Arjentawacca, abdumać, zadziarżacca jana nia moža. Taki ruch končycca tahdy, kali spatykaje jašče bolšuju siłu i spatkaŭšy razlatajecca ŭ pyl...

Što-ž rabić? Jaki vychad z hetaha pa-
lažeńnia?

Treba pieradusim zrazumieć, što ćwior-
daje i systematycznaje zmahańnie moža
wiaści tolki intelihiientnaja siła. Hetaja siła
nia budzie toj masaj, jakaja pa inercyi jdzie
u niawiedamym jej kirunku, ale budzie si-
łaj, dajučaj ruch i kirujučaj hetym rucham...
Zmahańnie tahdy pojdzie ćwiorzym, abdu-
manym ślacham.

Znaćć tam budzie pieramoha, dzie
budzie bolejš intelihiientnych sił. Inšymi śla-
wami, taja biełaruskaja partyja budzie naj-
lepš zmahacca za lepšuju dolu swajho na-
rodu, jakaja budzie mieć bolejš narodnaj in-
telihiencyi...

A jakraz B. Ch. D. maje u swaim nut-
ry hetyja intelihiientnyja siły. Siły hetyja
z kożnym hodam prybywajuć. Dyk Biel. Chr.
Demokracyja śmieła hladzić u budućyniu:
jana užo ciapier maje siły na
daūžejšaje zmahańnie.

Raźwiwajućysia i pašyrajućy swaju dziej-
naść B. Ch. D. pawinna pryjmać u partyju
tolki takija sialanskija, rabotnickija i inteli-
hiientnyja siły, jakija biaz chistańnia zmo-
huć pawiaści baraćbu na daūžejšuju metu.

Uzhadowywańnie i hurtawańnie takich
sił dla dalejšaha ciażkaha zmahańnia i bu-
dzie taktyčnaj prahramaj našaj partyi u cia-
pierašnim i dalejšym żyćci...

S. K—i.

— PAŠYRAJCIE „BIEŁARUSKUJU KRYNICU“! —

ŚCIAPUL PAŬLINIČ.

Z darohi.

(Z pryčyny niemahčymaści asabista pryńiać
učasć u światkawańni dziesiatych uhodkaŭ „Kry-
nicy“, pasyłaju hetuju praco, achwiarujućy jaje
uším supracouńnikom).

...Jak wyjšaŭ na wulicu, kali cioplyja, sałodkija
i apošnija słoŭcy: „ščaśliwaj darohi“ prażwinieli kala
maich wušoŭ, a aniaŭ pakazaŭšy darohu, dzieści ūnioś-
sia u raj,—ja apynuŭsia u poŭnačnaj ciemry-hłušy, jakaja
była haspadyniaj toj pary nawakoł. Tak-niejak zrabila-
sia sumna-markotna, takuju strašennuju adzinotu-puste-
ču pačuŭ kruhom — u mała znajomaj miaścinie —
zdajecca ūwieś świet uciok z maich wačoŭ. Išoŭ.
Ciemnata... Ciša... Hłuš... Ništo nidzie nie kraniec-
ca, nie śarchnie, nia bliśnie.

...Strašna!... Što raz niejaka bolšaja kryŭda ču-
łasja u dušy, a za što? Za adzinotu wiečnuju, što ūsio
i ūsie wyraklisia na zaŭsiody, na... wieki! Išoŭ... Poŭ-
nač... ūsio aniamiela, usio zamiarło, usio zhinuła, tol-
ki ja i... mukil!

...Ach, dumački - hałubački, kumpanački maje,

BRATU.

Naš bujny świet plywie u żyćciowym świście,
Niama kutka — dzie-b śmierć swoj mieła schoŭ;
Żyćcio biażyć, u śled za im-ža ūžnoŭ
Idzieć żyćcio u apratcy cudnaj liścia.

Pramień światła... — ci-ż heta nól żyćciowy,
Ci-ż jon nia tworyć roskašy dla nas?
Jon strach strachoŭ, jon śmierć dla ciemry mas;
Żyćciowy raj, żyćcia j raju asnowy.

Biary usio — machaješ ty rukoju,
Tabie nia ūsmak żyćcia Edenu sok!
I tak što dzień, što tydzień i što rok —
Żadaješ tolki wiečna spakoju.

Tut śmierci niet, a ty jaje šukaješ,
Ciabie mazol kirujeć wiečna u doł, —
Ci čalawiek-ža, ci ziamny ty woł?
U nieba hłań, brat, — a raj żyćcia paznaješ.

Ja čuju stohn dušy twajej zbalełaj,
Słaby jšče na't jaje niaščasnej zrok:
Adważna u dal, sapchni usich na bok,
Ich miejsca — noć! — Sam prysia k zorcy biełaj.

Fr. Hryškiewič.

Biełarusy, pišecie u „Bieł Krynicu“ ab żyćci-byćci na-
šaże wioski, ab kryŭdach, ździekach i paniawiercy, ro-
blynych wam administracyjaj, ab hminnych sprawach,
škole i h. p. — pišecie ab swaich worahach i pryja-
cielach. Pišecie koratka i jasna, padajućy dakładna
fakty. U karespandencyi kaniešnie padawajcie adres
swoj i skul karespandencyja. Pišecie swajo prożwišča
(tolki dla wiedama redakcyi), bo biaz adresu i prożwiš-
ča karespandenta karespandencyi źmiaščacca nia buduć.

tolki wy, jak-by spahadajućy adzinocie majej, kumpa-
nawali u trunie, cišynie! To jak pčoły u lipni wyjšaŭ-
šy z wulla, krucilisia wakoł matki, to kidalisia u pro-
ślaść latućy nazad i, adpačyŭšy u tych džwiaroch,
skul wyšli, imčalisia u hłybiejšuju proślaść, to ūžnoŭ
waročaslisia adtul i mutalam*) lacieli ūpierad, to ma-
lankaju žachali u-wa ūsie baki.

Dziakuj wam, daśmiertnyja tawaryški, što chacia
wy nia kidajecie mianie, jak heta zrabili druhija, jakich
lubiŭ jak żyćcio, lublu jak sonca i lubici budu...

Išoŭ. Cicha... Markotna... Tolki užo siahdy-tahdy
stała čuwaci pierahukiwańnie ciahnikaŭ — jak dziaŭ-
čat zbłudziŭšych u lesie, źbirajućych jahady, harechi,
abo hryby.

Hetak idućy u kampanii z dumkami-mukami
i sam nia wiedaju, jak pračnuŭsia za džwiaroma
wahzału, dzie ūhledziŭ ludziej, jakija mnie wydalisia
kamiennymi, ci žaleznyimi, biaz serca, biaz dušy, biaz
žadańnia sonca, świetu, praŭdy... Sowalisia jak mary,
usie mieli arużža pry sabie. Maję dumki, by dzikija
ptuški, pabačyŭšy frunuli-uciakli.

*) mutalam — wielmi chutka; używajecca u Waŭka-
wyščynie.

Ab maralna-relihiynym adradžeñni Bielarusi.

(List z Čechii).

Wiestki z Bačkauščyny, dachodziačyja siudy roznymi ślachami, budziać roznaje pačućcio. Zależyć ad taho, jakaja halina żywicia abhawarywajecca i jak chto da taho ci inšaha pytañnia stawicca. Usiakaja niawinnaja telehramka z dataj biełaruskaj čytajecca j pieradajecca z ruk u ruki z starannaścias, wartaj časta rečy lepšaj. Asabliwaj papularnaścias ciešacca tut temy „bałšawickija“ padanyja praz PAT z Bielarusi Zachodniaj i „prociū rewolucyjnyja“ z Bielarusi Uschodniaj. Praces ks. Hadleŭskaha dy „Listapadauščyna“ u swoj čas abchopliwała rozum i serca ūsiaje biełaruskaje emihracy. Ab hetym usim šmat možna było-by skazać. Ale ja siañnia chaču astanawicca na wiestkach z haliny żywicia maralna-relihiynaha i z hetaha zrabieć naležnyja wywady.

Nasampierš zaznaćć mušu ūražańnie zahranicaj ab šparkaści pašyreñnia biełaruskaje nacyjanalnaje świedamaści ū krai. Świedčyć ab hetym aktyŭnaść pytañniaŭ, ab jakich pierad piaci u jašče hadami nia było j hutarki. Sława Wam Bielarusy na rodnej ziamlicy za stojkaść i česnaje zmahańnie za prawy swajho Narodu! Pieramožcami budzicie Wyl!

Što nie pazwalaje nam tut zahranicaj ciešycca z relihiynaha rozwiku żywicia biełaruskaha jak u krai, tak i zahranicaj, heta... biezsystematycznaść. Prynamsia takaje stwarajecca ūražańnie. Padčas, kali adny biaruć na siabie praz siły, inšyja... tolki spačuwajuć. Siahoñnia jašče Narod Bielaruski maje na hetulki zdarowaha rozumu, što dasca jašče hawaryć. Siahoñnia jašče

(choć daloka nia ūsiudy ūžo) maralnaje j relihiynaje adradžeñnie ū bolšaści Narodu Bielaruskaha jość rečaj niaznanaj i tamu Narod Bielaruski jašče siañnia patra-pić acanić pracu dla jahonaha dabra.

Kažu wyrazna „siahoñnia“, bo „zaŭtra“ ūžo moža nam nie naležać. Čamu? A woś:

Bolš jak paŭhodu tamu adzin krajowy dwutydnio-wik prynios wiestku ab... pašyreñni na Bielarusi pryje-chaŭšych z dalokaj Ameryki z mukoj i sałam i ūžo nazad nie zachacieŭšych wiertacca... metodystaŭ. Z druhoj starany wiedama, jak „słaŭna“ znanaja „Armija Spasa“ (Army Salvation) dastała na Bielaruś wialikuju askominu. Ab baptystach, adwentystach, rožnych YMCA-ach, YWCA-ch et consortes ūžo tut i nie kažu.

Što ūsie hetyja „dabradziei“ choć nam dać, ci lepš ad nas uziać?

Ab hetym chopić pakul paru słoŭ: chto ūsie hetyja pany jość? Pieradusim amerykancy. Chto ū Amerycy sam byŭ, moh ich paznaci. A chto tam nia byŭ, dyk padumaj i pasudzi sam: usie jany amerykancy — „dzieci swobody“. Jak takija ūžo radzilisia, rašli, dzialilisia i... da siahoñniašniaha dnia ūscia-ż dzielacca. Manilisia świet cely i jaho zwyčaj adradžać... Adradzili??

Kamu maje dziakawać siañniašniaja Ameryka, što tam siahoñnia majuć najbołšy procent kradzieży, napadaŭ, razbojaŭ i to ū bieły dzień na najruchliwiejšych wulicach najbołšych miestaŭ? Ja daloki ad taho, kab hetych „adradzicielaŭ“ stawiŭ tut pad parahrafy kryminalistyki. Ale ja nie mahu abminuć maŭčańniem pytañnia ab tym, chto wyklikaŭ i byŭ patronam usich adkłanieńniaŭ, što ū rezultacie mieli nam wiedamyja ūžo padziei? Chto?

I pašla hetkaha egzaminu prychodziać da nas

Niejak instyktoŭna padyjšoŭ da kasy, dzie dali mnie kusok šeraje papieryny. Wyjšaŭ za dźwiery i, šukajućy siabroŭkaŭ-dumkaŭ, uwajšoŭ u wahon, a jany biednyja wilisia kala majho wakna, ale widać biaz biletu — nie mahl i ūwajści, ci moža bajalisia tych z strelbami ludziej, bo i tut było ich poŭna. Iznoŭ astaŭsia adzin siratoju. Skamianiela serca. Prabudziŭsia z hetaha letarhu na świtañni ū m. N., dzie wyjšaŭszy z wahonu-wastrohu wałoksia, zabyŭšysia pra metu padaroży. Zatrzymała mianie prad wializarnaju budyninaju niejkaja sałodka, by hojučaja rany čutka muzyki. Tajomnaju siłaju paciahnuła mianie tudy. Kali ūchodžu — toż kaścio! Ksiondz adpraŭlaje pry aŭtary raraty (—nazaŭtra mielisia być Kalady). Uwajšoŭszy — ūklenčyŭ, chacieŭ malicca — nia moh. Kryŭdu wialikuju čuŭ u sercy! Krychu pastajaŭszy na kaleniach — wychodžu. Baču, kala dźwiarej wialiki kryż z prybitaj fihuraj Chrysta i ūžo chacieŭ minać. A Jon, heny Chrystus, jak-by klikaŭ, jak-by prasiŭ wačyma: nia minaj! Bo-ż i Ja ciarpieŭ i ciarplu zaŭsiody kryŭdy strašennyja ad tych, jakich nad usio lublu — a jany mianie wyraklisia. — Ad tych, dziela jakich z niabieskaje wyšyni tak źniziŭsia rodziacysia ad čalawieka ū chlawie z byđlam; ad tych, dziela jakich ros i hadawaŭsia

ŭ biednacie i ū pracy; ad tych, za jakich, tak mocna ich lubiaćy, i ad ich samych-ža byŭ tak strašna mučany, praliŭ kroŭ i ūmior na kryży! Ad tych, jakim z wialikaj lubaści da ich — usio darawaŭ, dy ūžnoŭ astaŭsia z imi ciešyć ich i jašče ciarpieć ad ich... Ja pacalawaŭszy Nożki Zbaŭcy, wyjšaŭ wiesialejšy dušoju.

Tak, wiesialejšy dušoju, bo ū hetaj Božaj chatcy bačyŭ, jak ludzi, usie našy braty i siostry, biazdolnyja dzieci adnej biazwolnaj Maci-Bielarusi apomniŭšysia chto jany takija, dy zabyŭšysia na proślaje ahidnaje ckawańnie brat-na-brata našych „ruskich“ i „polskich“ duchoŭnikaŭ, ciapieraka i prawasłaŭnyja i kataliki čujučysia dziećmi adnej matki, paklenčyŭszy, horača malučysia prasili ū Boha:

Bačkauščynie — woli,
Abiazdolenym — doli,
Chlebarobam — zahon šyrejšy,
Hałodnamu — chleb sparniejšy,
Biezziamielnamu — ziamlicy,
Kab jak chutčej daždacca
Kali budziem ludźmi zwacca

A kali pa ūsim ksiondz staŭ bahasłaŭlać wiernych Najšwiaciejšym Sakramantom, ludcy nabožna schiliŭszy

hetyja dabradziei, šukajučy nowaha, świeżaha, silnaha demonstracyjnaha materyjału.

A my? Dachodziać wiestki, što „najwyšejšyja“ kruhi našy nowych „misyjaneraŭ“ blahawolna pryjmajuć... i jašče bolš. Praŭda heta? A kali tak, dyk warta pryhledzicca „hašciom“ u wočy zahadzja, dy zważyć warunki, što ich paklikali da žyćcia tam, u ich-naj pieršapačatnaj bačkauščynie, dy paraŭnać ich z warunkami žyćcia ŭ nas, na Biełarusi.

Woś-ža, što wyklikała ŭźnik hetych źjawiščaŭ tam u Amerycy i pry jakich abstawinach ich choćać pryščapić tut na Biełarusi? Adkaz: dwa sabie prochodnyja faktary: niawidany rozmach techniki i jamu śledujučaje razbahacieńnie z usimi jamu naležačymi atrybutami ŭ Amerycy i ŭpadak haspadarski hraničacy z rospaćču, dy biasprykładny ździek praŭna-maralny na Biełarusi. U pieršych (Amerykancaŭ) heta byŭ tak charakterystyčny prajaŭ hoładu dušy—i tahdy, kali cieła pierasyčana jość usialakimi naddastatkami a materyja zdawałasja šwiacić tryumf. Na Biełaruś prycho-dziać, kab ławić i karystać z niezdawolenych (apošnich usiudy šmat!), robiačy z ich tak prymostak da ahułu dušy biełaruskaj. Pieršym pryhataŭłasja j dawałasja jak štučny preparat dzieła zamieny stračanaha duchowaha skarbu. Biełarusam-ža hety surrogat maje być... chlebam z nieba.

U Amerycy ūsie hetyja recepty nie dali należnych wynikaŭ i dadumčywyja ich niadaŭnyja jšče pakłoŭniki, bačučy biazumoŭny krach swajho „rozumowaha“ doktrynerstwa, pakidajuć swaju hulniu, ci lepš „wieru ŭ nia-wieru“ i na hwałt eksportujuć swaje abnoski ŭ świet, u tym liku i k nam, na Biełaruś.

Abščasliwić nas Biełarusaŭ toje, što inšym prynias-ło hetulki bied?

28-ha wieraśnia ŭwieś narod česki sławiŭ 997-ja

hałowy dalej malilisia: bahasłaŭ Boža mnohapakutnaj Bačkauščynie našaj, bahasłaŭ i daj siłu ūsim pracau-nikom i zmahalnikom za lepšuju dolu-wolu Biełaruskaha Narodu, bahasłaŭ i ūmacuj ducha tym, jakija za światuju sprawu narodu cierpieć u wastrohach. Baha-słaŭ wyhnany worahami z Bačkauščyny. Daj wiečny supakoj dušam tych, jakija na poli pracy adradžeńnia harotnaha narodu zasnuli wiečnym snom!...

Boža, zništo-ż pradaźnictwa ŭ našym Narodzie, adčyni wočy tym, jakich aśłapiła Judawa srebra, za jakaje jany kjuć mocnyja łancuhy na biełaruskija ruki, dy ūjuć zasmarhi na biełaruskija šy! Bahasłaŭ Boža staroncy našaj, bahasłaŭ Boža našamu narodu, baha-słaŭ Boža!...

Molacca, ŭ hrudzi bjucca, ruki łomiać, ślozy ljucca...

A jak apynuŭsia na čmintary, u pieršaha spat-kaŭšaha zapytaŭsia, jak idzie daroha u m. S. Naš bie-larus zaŭsiody spahadny, to i ciapieraka nia tolki rastłu-mačyŭ jak iści, ale zaprapanawaŭ i churmanku, bo jak-raz jechaŭ u toj bok. Ale ja škadujučy, kab dumki spałochaŭšysia iznoŭ dzie nie ūciakli, padziakawaŭ, dy pajšoŭ ślacham šyrokim.

ŭhodki mučanickaj śmierci swajho kniazia i patrona św. Waclawa. Jakaja škoda, što tak mała synoŭ Biełarusi dahetul pastarałasja praniknucca ducham taje idei, za jakoj idućy česki kniaź Waclaŭ biazstrašna służyŭ swajej bačkauščynie, swajmu Narodu. Sens hetaje idei byŭ i jość znajści i wierna pierachowywać biazśmiert-nyja cennaści swajho narodu. Za heta i pa siahoń-niaśni dzień pamiatka Św. Waclawa šanujecca cełym narodom českim.

* * *

Majem takich duchowych wialikanaŭ my, Biełar-usy? Majem, tolki... my ich časta nia znajem i da ich pryznawacca nia choćam. Bo i jakža wytłumačyć inakš toje źjawišča, što my zusim nie ahladajučysia na swa-ju minuŭšczynu strymhałoŭ kidajemsia ŭ abojmy rozných ahientaŭ, šukajučych adbytu na zalažaŭšy tawar?

Toj fakt, što pašla dawoli doŭhaha zastoju ŭ roż-witku duchowa-maralnej staronki biełaruskaha adra-dženskaha ruchu, hety faktar usiož prychodzić i wy-mahaje sabie adpawiednaha miejsca, dakazuje, što abyjści jaho nijak niemahčyma. I bole jšče: celaje pytańnie relihijnaha raźwićcia na Biełarusi musić być wyrašana tak, jak hetaha wymahajuć miascowyja wa-runki i daŭno skłaŭšajasia tradycja. Nowaha ŭ hetym kirunku nam ničoha nia treba. My musim tolki z dob-raj wolaj pamahčy sprawie tym, što pačniom staranna šukać parazumleńnia pamiž kirunkami relihijnaj dumki na Biełarusi ūžo iz prad wiakoŭ istnujučymi. Kamu chapiła adwahi publična pryznać patrebu pahłybleńnia ŭ nas relihijnaha žyćcia, toj nia śmieje ūžo astacca na pałowie darohi, ale konsekwentna paznanuju i pryz-nanuju praŭdu musić u žyćcio sumlenna prawodzić.

Korotka: prahramaj našaj być musić nie Ame-ryka, ale Biełaruś!
Praha.

A. Koŭzan.

Wyjšaŭ, hlanuŭ pa poli šerym, pa pałoskach wu-zieŭskich, pa kurhanoch- smyżniakoch, pa kryżoch pa-chilenych pry darohach, pa wioskach sumnych, pa cha-tach-mahilach, pa pażaryščach zarosłych kustami dy ziellem, pa ziamlankach-norach, što dzie-nie-dzie wid-nielisia pamiž kustoŭ zhareŭšaj wioski; hlanuŭ pa ludziach z twarami da ziamli padopnymi i ūreście hla-nuŭ na dziećak abdziortych, z mahilnym wyhladam, biehaŭšych bosymi nožkami pa śniahu dy marozie.

...Što-ż, dumaju, — los abdzior cieła, a złaŭa ru-ka abdziorła dušu dziciaču, wydzirajučy rodnuju szkołu. A ty, dziećka, chadzi świeciačy ciełam, dy hołaj kryča-čaj ab pomstu dušoju!

Uzirajučysia na ūsio heta, mimawolna z hrudziej rwucca słowy: O Biełaruś, rodnaja Maci,

Kali Ty daždžešsia,
Kab dziećak swaich ratawaci?!...

Prysylajcie padpisku na „Bieł. Krynicu“.

Da nas pišuć.

ŹMIANIAJUĆ, ALE DOBRYCH NIE DAJUĆ.

Miory, Brasłaŭskaha paw. Heta miastečka, u katorym żywuć pieraważna żydy. Naličaje jano damoŭ da paŭtary sotni. Lażyć na 25 klm. ad hranicy Łatwii i Sawietaŭ. Kaścioł znachodzicca jak-by na wostrawie — miż wozieram i rakoj. Jość hmina, pastarunak, szkoła 7-mi addziałowaja, dżwie kooperatywy: sialanskaja i panskaja.

Narod naš nadta-ż ciomny, choć praŭda, jość polskija szkoły, ale jany takuju samuju karyść prynosiać, jak kaśal u chwiarobie. Bo ūziać wučnia, katory skončyŭ 5 addziełaŭ szkoły paŭšechnaje, dyk jon piša tak, što aź strach biare, usio roŭna jak kuryca na śmietniku.

Żyćcio maralnaje ū nas tak-ža nie asabliwaje. Tut zaznaču, što żyćcio heta moža padtrymać tolki ksiondz, katory ščyra pracawaŭ-by nad swaimi parachfijanami. Ale musić takoha nam nie daždacca, bo choć ich i zmianiajuć u nas, ale dobrych nie dajuć.

Tarapliwy.

„ABIRAŁA“.

m. Dzisna. Pry našym Mahistracie służyŭ na stanowišcy „abirały“ padatkaŭ Jazep Ihnatowič. Pastupiŭ jon na hetu słuźbu dosyć daŭno, badaj što ci nia ū 1921 h. i woś panawaŭ, jak tut našy miaščanie kažuć, da sioletniaha hodu.

Jak dastaŭsia ū Mahistrat, to z susiedziami pierastaŭ być nawat znajomym. Patrapiŭ jon tady i pa dwa razy z ich taho samaha padatku damahacca. Tak jon byŭ zrabiŭszy Ihnatu Walušku. Atrymaŭszy „nakaz płatniczy ad rogacizny“ Ihnat Waluška bajučysia, kab za „zwłokę“ nie narasło pracentau, wyznačanju na jaho sumu zapłaciŭ u Mahistrat, za što jamu wydali pakwitawańnie. Mima taho, što Waluška jość čaławiek kurašcy i maje ūžo taki nałoh, što každyju pisulku jon skurawaje, heta apošniaja niejkim cudam zastalaŭsia na niaščasćcie pana Ihnatowiča.

Woś-ža pa paru miesiacach źjaŭlajecca da waluški p. Ihnatowič i kaža, što jaho Mahistrat prysłaŭ, kab jon pabraŭ padatak z Waluški za „rogaciznę“, a kali Waluška nie zapłacić jamu, to jon addaść majemaść jaho pad licytacyju. Urešcie tak jon Walušku razzławaŭ, što toj pakazaŭ jamu pakwitawańnie. Tady Ihnatowič, jak nia solena padjeŭszy, pašoŭ, a Waluška zaraz-ža ū Mahistrat z žalboj, čamu jon nasyłaŭ je Ihnatowiča pa dwa razy pa toj samy padatak. U Mahistracie susim ab hetym nia wiedali.

B-ŭ.

NAŠ KAMEDYJANT.

m. Telechany, Kosaŭski paw. 4 listapada razyhraŭsia u Telechanach kamedyja. Jość tut nadta hanarowy pan — heta nia chto druhi — jak naš paštar p. Pioliwa. lšoŭ jon, hety pan, na spacer z żonkaju i spatkaŭsia na kładcy na bałocie z adwakatom Tučynskim i hladziać adzin na druhoha. Urešcie kryčyć p. Pioliwa na adwakata: „Zejdź pan z drogi! Co, pan nie widziš, kto idzie?“ Toj zyšoŭ trochi ū bok: „proszę“. A pan paštar jašče hramčej kryčyć: „Ja panu mowie zejdź z drogi!“ Ale adwakat nia choča zyjści z henaj kładki ū wadu. Tut i ūziało pačtara. Schapiŭ

pałku i chacieŭ łpanuć pa łysinie pana mecenasa, ale budućy maleńkim roстам dyk i niedastaŭ. Adwakat dumaje padać u sud paštara.

A. Šyška.

NIADOBRY ZWYČAJ.

w. Šawury, Brasłaŭsk. hm. Našy niekatoryja panienki drenna siabie wiaduć. Jany zawiali družbu z rożnymi syščykami i swaimi pastupkami tolki hańbiać jak našu wiosku, — tak i ahułam imia čaławieka i biełarusa. Čas apomnicca.

Sielanin z Šawuroŭ.

WYRADAK.

w. Padzialonaje, Smarhonskaj hm., Ašmianskaha paw. Nيامa musić na świecie horšaha wyradka, jak u nas Jazep Apanasowič. Zrabili jaho lašnikom, dyk ciapier našamu bratu dychnuć nie daje, karaje naš narod i mučyć, što prosta żyćcia nيامa. Musić praŭdu pišuć u kniżkach pra taho mużyčka, što zrabili staršynioj, a jak zrabili staršynioj, to jak čort jon pieramianiŭsia — i swoj jamu nia swoj.

Tak-sama i naš Apanasowič Jazepka: tak-ža muzyk, łapatnik, ale jak zrabili lašnikom, (abo jak ciapier kažuć „gajowym“), to biaz daj pryčyny skubie našaha brata, aź strach. A jahonyja štučki nie małyja. Našy ludzi śladziać jaho, kab jon lesu nia kraŭ i kab na ich winy nie złażyŭ. Ab hetym my ūžo pisali i hawaryli lašničamu i nawat padawali ū Wilniu. Byli jaho zwolniŭszy sa słuźby, ale hod tamu iznoŭ pryniali. Dyk baluje jon ciapier, aź wioska dryžyć, a kali chto akażycca, dyk kryčyć: „ja tabie dapiaku“.

I praŭda što dapiakaje. Kazna nam dała prahon, jak bilet wyjmali na skacinu, a jon zabaraniaje haniać. Kali jamu što nie pad ruku, dyk piša pratakoł, što skacina chadziła tam, dzie małady les pasadżany. A nia-daŭna za jaho pryčynaj aštrafawali dwuch haspadaroŭ na wialikija sumy. Adnaho — Juljana Kapača na 180 zł., a Antona Apanasowiča na 300 zł. — byccam za les.

Kali-ż adzin raz našy ludzi pajšli za im śladzić, kab jon časam jakoj štuki nia ūstroii, dyk jon aź streliŭ u hramadu ludziej i raniŭ Franciška Apanasowiča, nawat swajho familijanta, a danios u palicyju, što na jaho napala banda ludziej. Ciapier ciahajuć niawinnych. A kab chto spytaŭsia za što, — ot... pa złości našaha wialikaha „pana“, jaki ūziaŭszy strelbu ū ruki i ūzłażyŭszy šapku kazionnuju, dumaje, što jon nad usich ludziej na świecie, nawat wyšej za samaha Boha. Dyk pišam u hazetu pra hetaha niahodnaha čaławieka, niachaj prynamsia ludzi wiedajuć pra hetaha wyradka, jaki tak ździekujecca nad ludźmi. Asot.

PAN WYHAN ADABRAŭ.

w. Sosanka, Kaścianieŭskaj hm., Wialejskaha paw. Sosanka — wioska wialikaja i biednaja, małaziamielnaja. Nadzieł (učasť) Sosanskich sialan stanowić 10 dziesiacin, a na hetym učasťku jość ūžo i pa 8 haspadaroŭ. U hetym liku tak-ža i niaŭżytki. Kruhom Sosanki ziamla panskaja, p. Bahdanowiča. Sioleta pan Bahdanowič zadumaŭ kala Sosanki ziamlu bliżejšu raspradać. Usie sialanie dumali, što p. B. budzie mierzyc ziamlu tolki swaju, ale wyjšla inačaj. Jon pamierzyŭ i naš wyhan, katorym dziady i pradziedy karystalisia. Wyhan-ža hety — usia paša dla wiaskowaj skaciny. Hałubu F. adrezali kawałak sienažaci jaho ūłasnaj. Sialanie wybrali z wioski 3-ch čaławiek i pa-

słali da adwakata ŭ Wialejku, dyk adwokat skazaŭ, što kali my choćam, to možna tolki kupić wyhan ad p. B. Znašlosia 5 sialan, našych niapryjacielaŭ, jakija i kupili našuju pašu, a wioska ūsia astałasia biez jaje.

Dyk jak widzicie, paważanyja čytačy, — nas abduyryli ŭ niekalki stołak i wyhan adabrali, a ciapier jak daś Boh wiasnu, to sa skacinaj i dziawajsia dzie choćas...

Chałaścik.

ŻYWIE I ŬSIM KŁANIAJECCA.

m. Wišniewa, Wialejskaha paw. U 32 numary „Народн. Справы“ wyčytaŭ ja wiestku, što naš arhanisty dastaŭsy biednuju wišnieŭskuju parachwiju i nia mohuły prakarmić swaju siamju na lik 9 duś z rozpačy zastreliŭsia.

Woś-ža praŭda toje, što my znajem arhanistaha, katory maje siamju ŭ 9 duś, praŭda i toje, što jamu żywiececa drenna, bo parachwija jašče niebahataja, ale kab jon zastreliŭsia, to niešta nia čuwać. Żywie sabie pamaleńku, jak toj kazaŭ, — z dnia na dzień, żyŭ izda-roŭ, choć jaho taja hazeta ūžo zastreliła.

Kali ūsie wiestki ŭ tej hazecie takija jak heta, to widać, što karespondenty taje hazety nadta-ż nia li-čacca z praŭdaj.

Pad wišniewiec.

Z biełaruskaha żyćcia.

Z Biełarusi pad Polščaj.

Memorjał Maryjanaŭ. Superyor kłaštaru Maryjanaŭ u Drui Ks. A Cikota padčas žjezdu ŭ Wilni biskupaŭ padaŭ im memorjał z nastupnymi damahańniami: 1) nawučańnie wiery jak dziaciej, tak i starejšych adbywać pabiełarusku, 2) misyi prawodzić pabiełarusku, 3) arhanizawać biełaruskaje katalickaje wydawiectwa, i 4) zasnawać placoŭki misyjnyja ŭ abradzie ūschodnim.

Z żyćcia Biełaruskaha Instytutu Haspadarki i Kultury. Pradukcyjnaść pracy Hurtkoŭ Biełaruskaha Instytutu Haspadarki i Kultury pieradusim zależyć ad kulturnych pracaŭnikoŭ na miascoch biaz rożnicy ich palityčnych pierakanańniaŭ i prynaležnaści da toj ci inšaj partyi. Tam, dzie nia ma adpawiednych inteli-hientnych siłaŭ, praca hurtkoŭ nia tolki nia budzie raźwiwacca, ale moža jašče wyklikać roznjya razčara-wańni, jak heta ūžo zdaryłasja z hurtkom u Słonim-skim pawiecie.

U źwiazku z hetym treba wielmi aściarożna adkrywać nowyja hurtki. Centralny Ŭrad.

Nowaja achwiara. U hetym tydni ŭ Horadni pamior ad suchotaŭ biełaruski rewalucjoner Alaksandra Stankiewič. Niabožčyk byŭ asudżany ŭ wiadomym biełaruskim procesie 42-ch u Biełastoku ŭ 1923 h. Nia-chaj jamu budzie lohkaŭ rodnaja ziamielka!

„Dzie čutny mowy našaj huki“. Pad hetkim zahałoŭkam małady biełaruski kompazytar A. Stepowič ułażyŭ wierš i muzyku da jaho. Pieśnia heta z no-tami ūžo wyšla z druku i pradajecca ŭ biełaruskich kniharniach. Asobny numar kaštuje 60 hr.

Žmiena redaktara. Dahetulašni adkazny redaktar i wydaŭca „Сялянскай Нiвы“ hram. St. Wolski zdaŭ swajo stanowišča nowamu redaktaru hram. Lucyjanu Mičko.

Z Radawaj Biełarusi.

Biełarusy za łacinski alfabet. Na biełaruskaj konferencyi filalohaŭ była padniata sprawa zamieny kirylicy na łacinku. Z ahulnaha liku 70 za litary łacin-skija wyskazałasja 36 delehataŭ.

Z żyćcia ŭkrainskaha.

Adkryćcie ŭkrainskaha nawukowaha instytutu ŭ Berlinie. Dn. 18.XI s. h. u sali Berlinskaha ŭniwersytetu adbyłosia ŭračystaje adkryćcie ŭkrainskaha nawukowaha instytutu. U uračystaści pryniaŭ udziel rektar Berlinskaha ŭniwersytetu i ceły rad niamieckich profesaroŭ. U pramowach adznačali, što hety instytut maje paddzierżywać kulturnuju suwiaz miż ukrainskim i niamieckim narodami.

Zakryćcie „Ukrainskaj Hramady“. Na rnocy presawaha dekretu prezidenta R-taj Polskaj u Łucku začyniena hazeta „Ukrainska Hromada“.

151 abwinawačanych. U Władzimiry - Wałynskim adbywajecca praces, pa liku abwinawačanych najwialikšy ŭ Polščy. Abwinawačwajuć 151 sialan ukrainskich u prynaležnaści da Kam. Partyi. Dasiulešniaja adsiedka ŭ turmie ich nie zlamala. Kožny z ich padkrešliwaje swaju prynaležnaść da ŭkrainskaha narodu, adkid-wajučy komunizm.

Kanhres Ukrainski ŭ Lwowi. Niadaŭna adbyŭ-sia druhi Kanhres Ukrainskaj Narodna-Demokratyčnaj Łučnaści. Padčas Kanhresu adbyłasja ażyŭlenaja dyskusija nad referatam prezesa Łučnaści Dymitra Lewickaha. Padstawowyja ŭchwały Kanhresu „Undo“ padkrešliwajuć nehatyŭnaje stanowišča da ūsialakich aktaŭ mižnarodnych, nia budućych u łučnaści z wolaj narodu ŭkrainskaha. U sprawie Radawaj Ukrainy Kanhres wyjawiŭ pahlad, što ŭ ciapierašnich warunkach u źwiazku z istnujučym ustrojem nia ma tam suveren-naha ŭkrainskaha haspadarstwa. Padkrešlena kanieč-naść arhanizawańnia narodnych čynnikaŭ ukrainskich Ŭschodniaj Małapolščy ŭ kirunku ūšwiedamleńnia na-rodu ŭkrainskaha. U apošniaj rezalucyi kliča prezdy-jum „Undo“ da nawiazańnia łučnaści z usimi naroda-mi ŭ Polščy, jakija znachodziacca ŭ padobnych wa-runkach, što j narod ukrainski, kab stwaryć adziny front.

Z żyćcia litoŭskaha.

Kamisija da ziemlarobskich spraŭ. Na žježdzie litoŭskich ziemlarobaŭ 23.XI s. h. byŭ wybrany wykanaŭčy kamitet, jaki 24.XI adbyŭ swajo pieršaje pasiedžańnie. Abrany nastupnyja asoby jak: staršynia — ziemlarob Špak Stanisłaŭ; wice-starš. — zieml. Goj-gałas Kazimir i ahranom Stankiewič Maciej, sekretar — Matjošajtis Stanisłaŭ; kiraŭnikom usich spraŭ wyk.kam. — ahr. Kieryłowič Piotr; skarbnykam — ks. Malukiewič Klemens.

Red. „B. Krynicy“ swaim čytačom daje praŭnyja parady. Dyk ŭ rozných praŭnych spra-wach prosim zwaročwacca da nas u piśmie. Adkazy budziem žmiaščać u našaj hazecie.

Z życia kaścielnaha.

Narady Biskupaŭ Polskich. Dn. 30.XI s. h. ũ Wařawie pačalisia narady Biskupaŭ polskich. J. E. Arc. Wilenski wyjechaŭ na hetyja narady, dzie mieli być pradstaŭлены praz jaho biełaruskija damahaŭni.

Z życia haspadarskaha.

Ab parcelacyjnym planie na 1927 hod. Min. Ziam. Reformaŭ d-r. Staniewiĉ pradstaŭnikom prasy daŭ nastupnyja infarmacyi ũ sprawie parcelacyjnaha planu na 1927 hod:

Na padstawie ũstawy z 28.XII 1925 h. u 1927 h. u-wa ũsiej dziaŭstwie maje być rasparcelawana 200.000 ha. Da hetaha liku zaliĉajecca ziamla ũžo rasparcelawana da dn. 1.XI 1926 hodu; ũ 1927 h. zastajecca rasparcelawać jaŝĉe 120.000 h. Z hetaha liku ũ wajawodztwach uschodnich wypadaje najbołš, bo 53.000 ha; u Kanhresoŭcy 30.000 ha; Haliĉynie 20.000 ha; u b. zabory pruskim i Šlonsku Cieŝynskim 16.800 ha.

Ci daduĉ ziamli biełarusam, — ministar nie ska-zaŭ niĉoha. Musiĉ i dalej buduĉ abdaraĉ ziamielkaj našaj polskich asadnikaŭ.

Z kraju.

Čeny ũ Wilenšĉynie. Źyta za 100 kl. — 42 zł., awios — 34-35, jaĉmieŭ — 35-36, pšanica 50-51. Za 1 kil. wałowiny — 1.60, cialaciny — 2.00, barani-ny — 1.60, šwininy 2.60, wutki 4.00-4.30, sałanina — 4.00-4.30, šmelc šwinny — 4.80, masła niesalaŭnaje — 7.50-8.00, sałanaje — 5.00-6.00, šmíatana — 1.60-2.30, twaroh 60-80 hr., 10 štuk jajak — 2.20-2.60.

Z Polšĉy.

Zahad Min. Ašwiety Bartla ũ sprawie škol-nictwa na biełaruska-litoŭska-ŭkrainskich ziemiach. 19.XI s. h. kiraŭnik Min. Ašwiety p. Bartel wydaŭ za-had da kurataraŭ Wilenskaha, Bielastockaha, Paleska-ha i Wałynskaha školnych wokruhaŭ, u jakich zahadwa-je pawiedamiĉ usich školnych inspektaroŭ, kab tyja ũ swajej pracy kirawalisia dabrom usich hramadzianaŭ, biaz roŭnicy religii i narodnašĉi. Administracyja škol-naja pawinna pakinuĉ hruboje nakidywaŭnie polskašĉi i paĉaĉ šanawaĉ usio, što jošĉ asabliwašĉiu kulturnaj, religijnaj i nacyjanalnej miesnaha nasialeŭnia. Pier-šaradnym wymahaŭniem ad školnych pracaŭnikoŭ Źjaŭ-lajecca dakładnaje znaŭnie miascowaje mowy, u jakoj i pawinny jany parazumiawacca z diaĉmi ũ paĉatka-wym nawuĉaŭni.

Zahad zusim nia kiepski, ale my peŭnyja, što pakul p. Bartel nie zabiare ciapierašnich wuĉycialoŭ tudy, ŝul jany pryjechali, datul heny zahad nia ũwoj-dzie ũ žyĉcio.

Proci zabarony wywazu zboŝa. Ministar ziemia-robstwa Niezabytoŭski ũ hutarcy z ŝurnalistami zaja-wiŭ, što jon u kamitecie ekanamiĉnym Rady Ministraŭ wyskazaŭsia proti zabarony wywazu zboŝa, bo z da-razynioj chleba ũ miestach pawinny zmahacca rady miejskija.

Čuhunaĉny taryf. Z dnia 1-ha śnieŝnia s. h. padwyŝajecca čuhunaĉny taryf asabowy i na tawa-ry. Aplata asabowaha budzie padwyŝana na 10 proc. Pierawoz bahaŝa, pierasyłak i aplata na padmiejskich čyhunkach astanieccea biaz ŝmieny. Aplata za pierawoz tawaraŭ padwyŝajecca tak-ŝa na 10 proc.

Z Niezależnaj Litwy.

Pratest studentaŭ. Studenty sabraŭšysia ũ Na-rodnym Domie ũ Koŭnie na mitynhu ũ sprawie bałša-wizacyi i palanizacyi Litwy wyniešli rezalucyi, u jakich wostra pratestujuĉ proti akcyi ũradu, palanizujuĉaj Litwu.

Z zahrancy.

Anhlija. Pierabudowa Wialikaj Brytanii. Naro-dy Paŭnoĉnaj Afryki i Kanady daŭno ũžo imknulisia da taho, što ciapiet stałasia faktam. Prad-staŭniki Wialika-Brytanskich daminijaŭ: Kanady, Neŭ-Faunland'a, Paŭdzionnaj Afryki, Nowaj Zelandyi i Ir-landyi na supolnaj konferencyi pryniali pastanowu ab pierabudowie Wilikaj-Brytanii. Pawodle hetaj pastanowy Wialikabrytanskaja imperyja składajecca z aŭtanamiĉnych adzinak, zusim roŭnych što da praŭ i abawiazkaŭ, nie padparadkawanych adny druhim ani ũ unutranych, ani ũ zahraniĉnych sprawach. Jošĉ jany zluĉany miŝ saboj wiernašĉiu Karonie (Anhlii) i Źjaŭlajucce dabrawolna ŝwiazanymi miŝ saboj ĉastkami anhielskaha narodu. Nia ũchodziaĉ siudy Indyja, jakaja ũwachodziĉ u skład Wialika-Brytanskaje imperyi, jak asobnaje carstwa, buduĉaje pad zahadam adnaho z siabroŭ anhielskaha ũradu t. zw. Sekretara Stanu da spraŭ Indyi.

Strajk wuhlakopaŭ wyhasaje. Z Anhlii danosiaĉ, što wuhlakopy Paŭdzionnaje Walii i Yorkshire pasta-nawili prystupiĉ da pracy. U mnohich kapalniach prad-staŭniki hornikaŭ padpisali dahawory na praciah da 2 hadoŭ. 30.XI s. h. da paŭ miljona rabotnikaŭ pry-stupiła da pracy. Z pryĉyny raspaĉaĉcia pracy praz wuhlakopaŭ z dn. 1.XII s. h. cana na wuhal maje pa-nizicca na 25 proc.

S. S. R. R. Čyĉeryn na kuracyi. Z Berlina da-nosiaĉ, što pryjaŝdŝaje pa darozie tudy Čyĉeryn, jaki jedzie ũ Frankfurt nad Majnam da slaŭnaha specyjalisty, ũ jakoha budzie laĉycca.

Wenhryja. Druhaja wiasna. Z pryĉyny niabywa-łaj ciaplyni, u nikatorych miascoch Wenhryi druhi raz zaĉwili sady.

Watykan. Nowaja Papieskaja Encyklika. Kurja Papieskaja wydała encykliku papiesku-ju z pryĉyny prašledawaŭnia kašcioła ũ Meksycy. Pa-pieŝ wyraziŭ spahad z powadu baraĉby religijnaj u Meksycy i adnaĉasna padziaĭku ũsim baraĉbitom.

Brazylija. Paŭstaŭnie. Z Brazylii danosiaĉ, što tam paĉaloŭsia paŭstaŭnie proti ũradu. U ĉasie bitwy pad Bella Vista z boku wojska ũrada-waha i paŭstancaŭ pała niekalki sot zabitymi. Kaman-dzier uradowych addziełaŭ uziaty ũ pałon paŭstancami.

Albanija. Paŭstaŭnie. U Albanii wybucha paŭstaŭnie proci ŭradu. Dachodziać wiestki, što ŭradawija wojski wypierli paŭstancaŭ u hory. U-wa ūsim krai wiadziecca prapahanda proci paŭstancaŭ.

Ameryka Wajna Zlučanych Dziaržaŭ z Meksykaj. Z Anhlui padajuć, što tam zusim paważna ličacca z mahčymasćiaj azbrojenaje sutyčki miż Zluč. Dziarż. Paŭn. Ameryki i Meksykaj. Pačatku wajny čakajuć jašče sioleta.

Japonija. Mikado pamiraje. Z Tokio danosiać, što japonski car (mikado Iŭichito) pamiraje.

Z Wilni.

Prynamsi ŭczyra!... Praf. T. Kanečny niadaŭna pračytaŭ lekcyju ŭ „Klubie Narodnym“ u Wilni ab kaścielnaj unii. Na pačatku jon ŭwiedziŭ, što ad wiakoŭ usialakija pačynaŭni ŭ sprawie unii mieli palityčnuju padkladku. Jak tolki pieramianialisia palityčnyja abstawiny, unija ŭpadała. Z dziaržaŭnaha punktu hledžaŭnia unija dla Polšcy duža niekarysnaja, bo praz jaje wynaradaŭliwalisia kalanistyja polskija na ŭschodzie. Jon padličyŭ, što praz uniju narod polski straciŭ 90 proc. mazurskich sialan kalanistaŭ i 40 proc. ŭlasy, jakija pierajšli na uniju. Siahodnia unija ŭżnoŭ stała aktualnaj. Prafasar uwaŭaje za pamyłku apiraŭnie unii na duchoŭnych, jakija pakidajuć prawasławnuju carkwu. Pawodle jaho dumki, dakanać hefa mahliab najlepš ksiandzy-łaciniki, prymajućy ŭschodni abrad, ale hefa nie pažadana, jak z punktu hledžaŭnia kaścioła, tak i narodu polskaha.

Bieźraboćcie. Ahulny lik bieźrabortnych u Wilni stanowić 4441. Za apošni tydzień bieźraboćcie uzrasło na 10 asoh.

Začwierdžaŭnie aryštu. Wilenski Akruŭny Sud začwierdziŭ aryšt, nałożany na Nr. 28 lietoŭskaj časopisi „Wilniaus Aidas“ za nadrukawaŭnie staćci pad zahaloŭkam „Amnastyja“

Naša Pošta.

Fr. Hryškiewiču z Prahi: wieršy Wašy atrymali. Duža Wam dziakujem. Budziem drukawać.
Br. Zawadzka mu z pad Mior: wiestku ab tym, što was pabiła palicyja i zmusiła padpisać pratakół, nadrukujem. Aprača hehaha sprawu wašu pierašlom u Bielaruski Pasolski Klub.
M. Łaŭrynowiču: Wieršy wašy atrymali. Nikatoryja z ich paprawiŭšy možna budzie nadrukawać.
Saładusie z pad Brasława: atrymali, skarystajem.
Zajcu z pad Żodziśak: atrymali, skarystajem.
Asotu z pad Smarhoń: atrymali, skarystajem.
Prachodżamu z pad Wiśniewa: atrymali, skarystajem.
K. J. z Pużanaj: atrymali, nadrukujem, pišecie bolš i prysyłać adrašy swaich znajomych, kab my mahli pasłać im našu hazetu na probu.
Tutejšamu z pad Daniuśawa: atrymali, nadrukujem.
Padwiśnieŭcu: atrymali, drukujem.
W. Rahaču z pad Żodziśak: wierš waš atrymali, ale jon da duku nie padojdzie.

Atrymana ad: Juški D. z Sosanki 5 zł., Zapanionka A. z N-Pohasta, Chaciłowiča W. z Opsy, Mackiewiča M. z Huty. Bieluna B. z Opsy, Kondrata W. z Opsy, Olechnowiča z Wilni — pa 2 zł., Kamienieckaha M. z Daškaŭ, Siemianiškaha „H. I.“, Gadleŭskaha M. z Doraŭ — pa 1 zł.; Biura Ogl. „Ungra“ ŭ Waršawie 1.50 hr.; Bućkaha z Ašmiany 60 hr.; Chlebowiča Fr. z Brasława 35 hr.; Winc. Falewiča z Łyżyc 4 zł.; Ant. Muraški z pad Żodziśak 2 zł.; Rożko z pad Żodziśak 8 zł.

PRAČYTAJ SAM „B. KRYNICU“ I DAJ DRUHOMU!

DA WIEDAMA PADPIŠČYKAŭ I ČYTAROŭ.

Padajom hetakija **prawiły**, jakimi budzie kira-wacca redakcyja i administracyja „Biel. Krynicy“ pry pasyłaŭni hazety:

1. Hazeta budzie pasyłaćca tolki **za hrošy**. Usim chto nia pryšle hrošaj, hazeta budzie spyniena.

2. Bidadniejšym, asabliwa z tych staron, dzie sioleta byŭ nieŭradžaj, dajecca **uŭstupka na paławinu**, značyć u hod nia 8 zł. a 4 zł. (na try miesiacy tolki adzin zlot).

3. Dla swaich supracoŭnikaŭ i karespandentaŭ, jakija prysyłać u redakcyju staćci, karespandencyi i roznyja wiestki — hazeta pasyłaćca **darma**.

4. Chto lubić čytać „B. Krynicy“, ale zusim nia maje hrošaj, chaj piša ŭ redakcyju pišmo. Redakcyja budzie brać tady pišmy pad uwahu — i kali budzie mahčy — hazetu paśle darma. Tolki budzie wymahać, kab darmawyja padpišczyki pašyrali našu hazetu

Hetyja prawiły buduć padawacca ŭ „Bielaruskaj Krynicy“ aŭ da 1 lutaha. Chto da 1-ha lutaha 1927 hodu nia pryšle ŭ Redakcyju hrošaj i nie padaćć nijakaje wiestki — hazety nie atrymaje.

Usio adresawać: Wilno, ul. Połocka 4—10. „Bielaruskaja Krynica“.

UWAHA: Pierasylaćcy hrošy zaŭsiody pišecie, ci wam wysyłać hazetu z uŭstupkaj, ci biaz uŭstupki. Kali ab uŭstupcy ničoha nia budzie ŭspomniena, to budziem uwaŭać, što hazetu treba pasyłać biaz uŭstupki, značyć za 3 miesiacy 2 zał.

KNIŹKI WYDAWIECTWA „KRYNICY“:

Stepowič K. Ks. (Kazimir Swajak) — Hołas Dušy (malitwienik dla Bielarusaŭ-Katalikoŭ) 1—2 zł.	
Stankiewič A. — Dr. Fr. Skaryna pieršy drukar bielaruski 1525—1925	1.00
Ziaziula A. — Alenčyna wiasielle	0.30
Bylina J. — Wybary Staršyni (wiaslowaja trahi-kamedyja ŭ 3-ch akt.)	0.40
Kraskoŭski A. dr. — Bielaruskija lakarskija ziołki	0.30
Bobič I Ks. dr. — Niadzielašnja Ewanhielii i Nawuki ŭ 3 častkach	3.00
M. Hałubianka-Bučynskaja: — Alkohol i baračba z im	0.40
Hadawik „Krynicy“: za 1921 hod	4.00
„ „ „ 1922 „	3.00
„ „ „ 1923 „	2.50
„ „ „ 1924 „	6.00
„ „ „ 1925 „	7.00

Knizki wysyłaćca pa atrymaŭni hrošaj i 50 hr. na pierasyłku. Wypisawać z Bielaruskaj Kniharni „Krynica“: Wilnia, Zawalnaja 7.